

रातो रत्नबर

Ratokhabar weekly

वर्ष ८ अंड़ ३९ पूर्णाङ्क ३५७ २०८० वैशाख ६ गते बुधबार

Wednesday, 19 April 2023

केशर र डेनिसाबीच प्रगतिशील विवाह सम्पन्न
क्रान्तिकारी एकताले क्रान्ति सफल

हुने निश्चित: सुदर्शन

सुकुम पश्चिम/ नेकपा (बहुमत) का प्रवक्ता सुदर्शनले राजनीतिक, सांकेतिक, सामाजिक परिवर्तनको सुरुआत आफैले र अहिल्यैवाट आरम्भ गर्नुपर्ने बताएका छन्। केशर ओली र डेनिसा बोहोरा- बीच पुर्योली घर रुकुमको त्रिवेणी- ६ मा ... बाँकी ५ पृष्ठमा

युवा जनस्वयम्भेवक नेपाल काभ्रेको अध्यक्षमा मणिराम

बोकी/ युवा जनस्वयम्भेवक नेपाल काभ्रेको अध्यक्षमा मणिराम युवा जनस्वयम्भेवक नेपाल काभ्रेको प्रथम जिल्ला भेलारे मणिराम नेपालको अध्यक्षतामा ३५ सदस्यीय जिल्ला समिति चयन गरेको छ। भेला युवा जनस्वयम्भेवक नेपालका केन्द्रीय अध्यक्ष तथा पार्टीको नवौं महाविशेष आयोजक समितिका सदस्य हरिश— बाँकी ५ पृष्ठमा

प्रदेश सरकारलाई क्रान्तिकारी ट्रेड युनियन महासङ्घको ज्ञापन

काठमाडौं/नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (बहुमत) निकट अखिल नेपाल क्रान्तिकारी ट्रेड युनियन महासङ्घ १ नं प्रदेश समितिले प्रदेश सरकारलाई २६ बुद्धे मागासहित ज्ञापनपत्र दुखाएको छ। प्रदेशका मुख्यमन्त्री हिम्मत कार्की र सभामुख बाबुराम गोतमलाई भेटी महासङ्घका प्रतिनिधिले उक्त बाँकी ५ पृष्ठमा

वैशाख १८ गते काठमाडौंमा नेकपा (बहुमत) र नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी) बीच ऐतिहासिक पार्टी एकता घोषणा कार्यक्रम भव्य बनाउने नेकपा (बहुमत) को निर्णय

संसदीय संशोधनवादी भ्रममा रहेका क्रान्तिकारी कम्युनिस्टहरूलाई विद्रोह गरी एकताको महान् प्रक्रियामा सामेल हुन आह्वान

काठमाडौं / नेकपा (बहुमत) को केन्द्रीय समिति, ब्युरो समिति, जिल्ला समिति, जवस, मोर्चाहरूका प्रमुख, कार्यसमिति सदस्यसहित जनसहभागिता हुनेछ। काठमाडौं उत्पत्यकामित्र हुने एकता घोषणा कार्यक्रम आयोजनाका लागि स्थान चयन गर्ने काम भइरहेको जनाइएको छ। एकता घोषणाअंदू दुवै पार्टीले आन्तरिक तयारीहरू सम्पन्न गर्ने जनाइएको छ।

यसअंदू चैत २४ गते दुवै पार्टीले काठमाडौंमा संयुक्त प्रतकार सम्मेलनमा गरी वैशाख १८ गते अन्तर्राष्ट्रिय श्रमिक दिवसका दिन पार्टी एकता गर्ने घोषणा गरेका थिए। प्रतकार सम्मेलनमा दुवै पार्टीका शीर्ष नेतृत्वले नेपालमा श्रमिक वर्गको मुक्तिका लागि जारी क्रान्ति सम्पन्न गर्ने उद्देश्यले पार्टी एकता हुन लागेको बताएका थिए। सम्मेलनमा नेकपा (क्रान्तिकारी

पार्टी केन्द्रीय कार्यालयले दिएको जानकारीअनुसार एकता घोषणा कार्यक्रममा पार्टीको

गर्ने जनाइएको छ।

यसअंदू चैत २४ गते दुवै पार्टीले काठमाडौंमा संयुक्त प्रतकार सम्मेलनमा गरी वैशाख १८ गते अन्तर्राष्ट्रिय श्रमिक दिवसका दिन पार्टी एकता गर्ने घोषणा गरेका थिए। प्रतकार सम्मेलनमा दुवै पार्टीका शीर्ष नेतृत्वले नेपालमा श्रमिक वर्गको मुक्तिका लागि जारी क्रान्ति सम्पन्न गर्ने उद्देश्यले पार्टी एकता हुन लागेको बताएका थिए। सम्मेलनमा नेकपा (क्रान्तिकारी

प्रतकार सम्मेलनमा पार्टी एकताका आधारहरू सार्वजनिक गर्दै जारी गरिएको संयुक्त प्रेस वक्तव्यमा क्रान्तिका लागि अनुकूल वस्तुतागत जगत् र प्रतिकूल आत्मगत जगत्वाचको अन्तरविरोध, नेपाली कम्युनिस्ट आन्दोलनमा पटक-पटक प्रकट भएका दुटफुट तथा विभाजनले बनेको नकारात्मक विश्वास र खास-खास ऐतिहासिक एकताबाट उत्पन्न सकारात्मक परिणाम, नेपाली शोषित-

उत्पीडित श्रमजीवी जनता र कम्युनिस्ट नेता तथा कार्यकारीहरूको मानद्वारा प्रेरित क्रान्तिकारी एकताको पृष्ठभूमिमा दुई पार्टीहरू नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (क्रान्तिकारी माओवादी) र नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (बहुमत) बीच पार्टी एकता गर्ने ऐतिहासिक निर्णय भएको उल्लेख गरिएको छ।

पार्टी एकताका लागि भएका पहलहरूबाटे चर्चा गर्दै विज्ञप्तिमा भनिएको छ, 'कमरेड किरण नेतृत्वको नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी) ले २०७९ साल असार २ गते एकता वार्ताका लागि पत्र लेखेपछि र क. कज्चन नेतृत्वको नेकपा (बहुमत) ले एकताका लागि पहल गरेपछि औपचारिक छलफल सुरु भएको थिए। द्विपक्षीय वार्ता टोलीका कैर्यावैकारिक २०७९ साल साउन २५ गते पार्टी एकता संयोजन समिति बन्नो। यसलाई नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (माओवादी) ले स्वागत गरेपछि त्यस पार्टीसँगको औपचारिक तथा अनोपचारिक बैठकपछि २०७९ साल पुस १ गते देखि त्रिपक्षीय वार्ता सुरु भयो। पुस २३ गते त्रिपक्षीय पार्टी एकता संयोजन समिति बन्नी यसका कैर्यावैकारिक वार्ताहरूपछि दुई पार्टीवाचको पार्टी एकता संयोजन समिति बन्नी र वार्ता जारी रहेको छ। निकट भविष्यमा नेपाल सम्पर्कमा पार्टी एकताका लागि भएको छ भने मशलसँगको पार्टी एकता संयोजन समिति बन्नी र वार्ता जारी रहेको छ।

पार्टी एकताका आधारहरू प्रस्तुत पार्दै विज्ञप्तिमा भनिएको छ, 'मार्कसवाद-लेनिनवाद-माओवादको मार्गनिर्देशक सिद्धान्त, ... बाँकी ५ पृष्ठमा

कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीको सिङ्गो पार्टी समिति नेकपा (बहुमत) मा समाहित

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति सदस्य तथा समाजवादी ट्रेड युनियन महासङ्घ गण्डकी प्रदेश इन्चार्ज भलक पौडेलको नेतृत्वमा सिङ्गो पार्टी जिल्ला समिति नेकपा (बहुमत) मा समाहित भएको छ।

जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष केशव थापा, सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध्यक्ष भुवन भुवराई, उपाध्यक्ष दीपक अधिकारी र सचिव दीपक अधिकारीलाई गण्डकी प्रदेश समितिका साथी कार्यालय जिल्ला समितिका साथमा साथौं नेता-कार्यकर्ता नेकपा (बहुमत) मा जुटीकृत

पोखरा/कास्कीमा जनता समाजवादी पार्टीका प्रदेश समिति अध

सांस्कृतिक बहस

नारायण शर्मा 'कमलप्रसाद'

पृष्ठभूमिबारे

‘मूली चोरको भागै नाइँ’ भन्ने उखान नेपाली समाजमा प्रचलित नै छ । सायद यस्तै भारे होला यो उखान बनेको पनि । भयो के भने अशोक सुवेदीजीकी आमा जूनमाया सुवेदी, जो एक साहसी, सचेत र अग्रगामी तर अनपठ महिला हुनुहुन्थ्यो, उहाँको निधनपछि उहाँको काजकिरिया ‘नगर्नू’ भन्ने इच्छाबामोजिम र अशोकजीकै चेतनाअनुसार पनि किरियाकर्म पुरानो रुदिवादी तरिकाले गर्न अशोकजी तयार हुनुभएन । यसबापतमा उहाँलाई परेको शोकको बेलामा सान्त्वना दिनु त कता हो कता, उल्टै ‘आमाको किरिया नगर्न, कपाल नफाल्ने?’ भन्दै आफक्न भनाउँदा रुदिवादका ठेकेदारहरू उहाँलाई भुल्ल्याउन नै लागे । यसको तत्काल भौतिक र मानसिक प्रतिवाद गरेपछि वैचारिक र सांस्कृतिक रूपले नै यसको प्रतिवाद दरो र दिगो रूपले गर्नुपर्छ भन्ने सोची अशोक सुवेदीजी परम्परागत संस्कार/संस्कृतिको विकल्प : किन, के र कसरी हुनसकला भन्ने प्रश्नमा घोलिन पुग्नुभयो र यसको समाधान यसै अवसरमा एउटा अन्तर्क्रिया गर्ने, छलफल बहस चलाउने र मोटामोटी निष्कर्ष निकाल्ने गरेर दिनु आवश्यक ठानुभयो । फलस्वरूप आमाको मरणको ९३ आँ दिनमा शोक श्रद्धाङ्गीसभा बहरालाई पापद्रष्टा र निष्पत्तिमूलक बालाउ तथापन पुन्यातुनुभएको छ । यसमा अपूर्णताहरू त होलान् र छन् नै तर पनि प्राचीन संस्कृत साहित्य र आधुनिक नेपाली साहित्य-संस्कृतिका विद्वान्ले द्वन्द्वात्मक र ऐतिहासिक भौतिकावादी दृष्टिकोणले तयार गर्नुभएको अवधारणापत्रमा प्रस्तुत विषय, तर्क-तथ्य र कारणहरूबाटे त्यति असहमति जनाउने ठाउँ छैन तथापि एक दुईमा विभाजन हुने अर्थात् कुनै विषयावस्तु वा व्यक्तिका धेरै वा थोरै रूपमा सकारात्मक र नकारात्मक कुराहरू हुनु स्वाभाविक र अनिवार्य भएजस्तै अवधारणापत्रका पनि केही सीमा, केही कमी र केही कमजोरीहरू छन् नै, बरु ती सबै केलाउन र निफन्न मलाई गाहो छ । फेरि पनि यसमा प्रस्तुत अधिकांश कुराहरूप्रति सहमत हुँदै केही कुराहरूप्रति मात्र अलिकिति टिप्पणी गर्नु चाह्छनीय होला ।

नै गरेर वैकल्पिक संस्कार/संस्कृतिबारे कही चर्चा पनि चलाइयो । संयोगवश म त्यस कार्यक्रमको प्रमुख अतिथि बन्न पुर्ण । त्यहाँ आफूले जानेको र बुझेको कुरा राखियो ।

त्यसपछि यसबारे अशोकजीले आफ्नो गृहजिल्ला रामेछाप, सानीमदौ (सिर्जनानगर) स्थित घरमा र सदरमुकाम मन्थलीमा पनि आमाको स्मृति कार्यक्रमसँगै वैकल्पिक संस्कृतिबारे अन्तर्क्रिया सञ्चालन गर्नु/गराउनुभयो । नेपालका केही विद्वानहरू डी.आर.पोखरेल, शशिधर भण्डारी, अनिल शर्मा 'विरही', सरल रेमीलगायत र स्थानीय व्यक्तित्वहरूका बीच भएको अन्तर्क्रिया कार्यक्रममा पनि म नै प्रमुख अतिथि बनाइन पुर्ण । विडम्बना भन्नाँ वा विचित्रता भन्नाँ, यति तुलो र महत्वको कार्यक्रमका सबैजसो वक्ताहरूका विचारहरू रेकर्ड गरिए/भए तर मेरोचाहिँ 93 आँ दिनको खोजी' र अवधारणापत्रको विषय वा 'शीर्षकबीच त्यति तालमेल भएन जस्तो लाग्ये । दोस्रो, अवधारणापत्रकै शीर्षकअनुसार पनि विषय केन्द्रित भएर अवधारणा आएजस्तो त्यति लागेन । 'नेपाली संसार-संस्कृतिको रूपान्तरण र व्यावहारिक जटिलताहरू' शीर्षकको अवधारणापत्रमा नेपालमा केकस्ता संस्कार-संस्कृति छन्, तिनको किन रूपान्तरण आवश्यक छ र रूपान्तरणका क्रममा केकस्ता जटिलताहरू छन् भन्ने मुख्य तीन खण्डमा विषयवस्तु आउन जरुरी थियो, त्यसरी त्यति आएजस्तो लाग्दैन । अभ अन्तर्क्रियाको विषयका दृष्टिले हेन्हो भने त कही पर गएर्भे प्रतित हुन्छ । अन्तर्क्रियाको विषय 'परम्परागत संस्कार-संस्कृति र विकल्पको खोजी' ले नेपाली समाजमा परम्परागत संस्कार-संस्कृति मूलतः के हुन, ती कस्ता छन्, तिनको विकल्पमा नयाँ, वैज्ञानिक र आधुनिक

कार्यक्रमबाहेक अन्यत्र करौंको कार्यक्रममा व्यक्ति विचार कर्ति रेकर्ड भएनछ ।

यसैगरी यसै विषयमा काठमाडौँमा पनि यही कार्यक्रम हाम्रो पार्टी नेकपा-माओवादीका अध्यक्ष क. किरणको मुख्य आतिथ्य र मेरो विशेष आतिथ्यमा अमर गिरी, प्रा.डा. जगदीशचन्द्र भण्डारी, प्रा.डा. नन्दीश अधिकारीलगायत लब्धप्रतिष्ठित सास्कृतिक संस्कार-संस्कृति केकस्ता हुनसक्छन् र तिनको खाजी गर्ने, अवलम्बन गर्ने दौरानमा केकस्ता समस्याहरू छन् अनि तिनको समाधान गर्दै कसरी अगाडि बढ नुपर्छ भन्ने कुराको माग गर्दछ । तर यसरी विषयगत रूपमा, क्रमिक रूपमा र प्रस्त रूपमा विषयलाई प्रस्तुत गर्नुभन्दा पनि सबै कुरा छ्यासमिस पारेर एकैपटक भन्न खोज्दा भन्न खोजेको के भन्ने कुरा प्रस्त र सोको रूपमा आएको भए राम्रो हन्द्यो होला ।

क्षेत्राका विद्वान्हरूका बीचमा सम्पन्न भयो । त्यहाँ त भन् विशिष्ट अतिथिलाई विशिष्ट स्थानस्वरूप अन्तिम वक्ताका रूपमा बोले पालो तय हुँदा सबैजसो दर्शकहरू र मुख्य अतिथिलगायत व्यक्तिहरू बाहिरिएकाले बोल्नुको अर्थ नरहने भएपछि मैले ‘विशिष्ट अतिथिले विशिष्ट प्रकारले सम्बोधन गरौँला पछि कुनै बेला, अहिलेलाई नबोलैँ भनेको थिएँ र बोलेको थिइनँ । सायद मेरो यही विशिष्ट स्थिति र विशिष्ट अभिव्यक्तिलाई हृदयङ्गम गरेर होला अशोकजीले ईश्वरचन्द्र ज्ञावालीजीको अवधारणापत्र र यसमा टिप्पणीचरूप रामेछाप र काउमाडौँमा व्यक्त विभिन्न विद्वान् वक्ताहरूका विचारहरूमाथि टिप्पणी र चर्चापरिचर्चा गर्दै आफ्ना विचारहरू पनि भूमिकास्वरूप लेखिदिन भनी आग्रह गर्नुभयो । अनि मैले माथिको उखानमा रहेको मर्मलाई स्मरण गर्दै अन्ततः ढूल भाग (भूमिका लेखे भाग) नै प्राप्त भएको विषयलाई त्यो त ‘समग्रको प्राप्तिका लागि अंशको बलिदान’ रहेछ भन्ने ठानेर भूमिका लेख्दैछु । जे भएको होस, अशोकजीले आफ्नी आमाको किरियाकर्म परम्परागत हिन्दु रुद्धिवादी तरिकाले नगरेर त्यसका विरुद्ध विद्रोह गर्न साहस गर्दै यसको सरल, आधुनिक, वैज्ञानिक र जनपक्षीय स्वरूप (विकल्प) को हुन सक्छ भनी खोजअनुसन्धान गर्दै त्रैतीयात्मक गर्दै/प्राप्त भएको त विवरण

गण जजात कायक्रमहरू गनु/गराउनुभया र तनका सारसङ्क्षेप पुस्तिकाका रूपमा प्रकाशन गरी प्रचारप्रसार गर्दै हुनुहुन्छ र अन्ततः मलई भूमिका लेखे अवसर दिनुभएको छ, यी सबैका निमि उहालाई प्रस्तुत पुस्तक परम्परागत संस्कार/संस्कृतिको विकल्प जसमा मूर्धन्य विद्वान् क. मोहन वैद्य 'किरण' लागायत प्रगतिवादी साहित्यिक/सांस्कृतिक फॉटका हस्ती ईश्वरचन्द्र ज्ञावारीको अवधारणापत्र तथा अन्य विशिष्ट विद्वान्-हरूका टिप्पणी-मन्त्रव्यामा अभिव्यक्त विचारहरू उल्लिखित छन्, तिनमाथि टिप्पणी-समीक्षा गर्दै सांस्कृतिक रूपान्तरण र पुराना परम्परागत अवैज्ञानिक संस्कार/संस्कृतिको विरोध गर्दै नयाँ वैज्ञानिक संस्कार/संस्कृतिको स्थापना र विकासमा लेखेर, बोलेर

सांस्कृतिक रूपान्तरणको विकल्पमा बहस

मन्तव्य/टिप्पणीहरूबासे

परम्परागत संस्कार-संस्कृति र तिनको
विकल्पको खोजीविषयक अन्तर्क्रियामा प्रस्तुत विभिन्न
तात्कालिकतामा मन्त्रात्माहरू र पापा अतधारणापत्रमाणि

र यस्तो नीति निर्णय गरेर नै तय गर्नुपर्छ जो हामी क्रान्तिकारी भन्ने कम्युनिस्टहरूकै प्रमुख कार्यभार हो । अन्यत्र बाहिरबाट यसप्रकारको वैकल्पिक संस्कृतिको अपेक्षा गर्नु गलत र मृगतृष्णा मात्र हुनेछ ।

१४) हामीले नयाँ संस्कृति निर्माण र अवलम्बन गर्ने हो । नयाँ गर्ने नाममा समाजबाट अलग त हुनु हुँदैन तथापि अलग हुनु हुन्न भन्ने नाममा समाजले नवुभवासम्म अवलम्बन नगर्ने हुनाले हामीले पनि नयाँ अवलम्बन नगर्ने गर्नु हुँदैन । हामीले नयाँको वैज्ञानिकता, सामाजिकता बुझेर अवलम्बन गर्न छोड्नु हुँदैन ।

१५) कुनै संस्कार-संस्कृति रूपमा फरक भए पनि सारमा फरक नहुनेप्रति सजग हुनुपर्छ । राजा मान्ने संस्कृति त्याग गरे पनि राजाजस्तै शक्तिशाली नेता, प्रशासक, पैसागाल वा सत्तावाललाई मान्ने संस्कार-संस्कृतिको विकास हुने-गर्ने गर्नु हुँदैन, तिनको रूप फरक भए पनि सार एउटै हो ।

१६) नयाँ अवलम्बन गर्दा पुरानाहरूबाट बहिष्कृत हुने, आलोचित हुने, प्रताडित हुने खतरा पनि हुन्छ तर त्यसको सामना गर्नु पर्दछ ।

१७) सांस्कृतिक रूपान्तरणका निम्नि वैचारिक, राजनीतिक र सांस्कृतिक सङ्घर्ष त गर्ने पर्दछ । नत्र ——

१८) हांग्रे समाजमा प्रचलित कुपथा जस्तो
कि देउकी, बोक्सी आदिको निर्मूल गर्न छोरासरह
छोरीलाई अंश दिनुपर्छ तर अंश मात्र दिने, शिक्षा,
चेतना र अन्य छोरासरह समान अधिकार नदिएर पनि
महिलाहरू पुरुषसरह आगाडि आउन सक्दैनन् । यति
मात्र होइन, पुराना संस्कार-संस्कृति अवलम्बन गर्ने
कुरामा पुरुषभन्दा महिला आगाडि देखिँच्छन् । तसर्थ

संचयन प्रथान्स्वरूप आभयानहरू सञ्चालन गनु जरुरी छ ।

१९) पुरानो संस्कृति मान्नेलाई घृणा गर्ने गर्नु त हुन्न तर पुरानो संस्कृतिको अवैज्ञानिकता, रुदिवाद, अन्यथिवशासपनलाई त घृणा गर्नुपर्ने पनि हुन सक्छ । अन्यथा त्यो त्याज्य र निषेध हुन कठिन हुन्छ ।

२०) अरुको संस्कृतिमा बल प्रयोग र आक्रमण सामान्यतः गर्नु हुँदैन तर विशेष अवस्थामा, अंशमा र कहिलेकर्हा त बल प्रयोग गरी आक्रमण पनि गर्नुपर्ने हुनसक्छ । जब सुनियोजित रूपमा जनवादी र नयाँ संस्कृतिमाथि आक्रमण हुँच, तब त्यसको बदलामा बल प्रयोग थोरै मात्रामा गर्न सकिन्छ र गर्नु न्यायपूर्ण हुँच । राजनीतिमा बलप्रयोग सार्वभौम हो भने

२१) विवाह उत्सव हो, रमाइलो पनि गर्नुपर्छ तर भारीभरकम र भड्किलो होइन। साथै छोरीको विवाहमा सकेसम्म अंश दिनुपर्छ, नभए दाइजो दिनुपर्ने हुन्छ। दाइजो अर्थात् आवश्यक सामानहरू। तर कुनै हालतमा पनि न अंश न दाइजो दिएर जनवादी नामको विवाह हुनैसक्तैन। गर्ने हुँदैन। यो छोरीलाई ठाने षड्यन्त्र हन जान्छ।

२२) किरिया बस्दा सेतो लुगा लगाउनु उराठ र शोकको सङ्केत हो भने मृत्युको बेला यस्तो गर्नु पनि स्वाभाविक हुन सक्छ कि ? पुरानामा भएका राप्रा, अर्थपूर्ण र वैज्ञानिक संस्कार-संस्कृति पनि तर्कीहीन र तथ्यीहीन ढंगले विरोध गर्नु राप्रो होइन। शोक वा उत्सव दुवै जनाउने नयाँ, सही, वैज्ञानिक र सरल तरिका खोजेर प्रचलन बसाल्दा राप्रो हुन्छ ।

२३) सस्कार-सस्कृत पारायात्सापक,
समाजसापेक्ष, चेतनासापेक्ष र इतिहाससापेक्ष हुन्छन् ।
यी साभा जीवनका साभा अभियक्ति र साभा परिचय
पनि हुन् । तसर्थ नयाँ संस्कृति निर्माण गर्न साभा
जीवन, साभा कार्य- उत्पादन र वितरणप्रणाली आदि
पनि हुनुपर्छ । त्यसनिर्मिति पनि सङ्घर्ष गर्नु जरुरी
हुन्छ ।

२४) नयाँ संस्कार-संस्कृति निर्माण, प्रयोग र विस्तारको कार्य अभियानात्मक ढड्गाले अग्रगामी पार्टीहरूले अनि सचेत व्यक्ति र समुदायहरूले सञ्चालन गर्नुपर्छ ।

२५) सबै संस्कृतिका राम्रा कुरा ग्रहण गराँ र सबै

संस्कृतिका नराम्रा कुरा त्याग गर्है । यसो गर्दा नयाँ जनवादी र वैज्ञानिक संस्कृति निर्माण र विकासमा मद्दत पुग्छ ।

२६) मृत्यु संस्कार १३ दिनलाई कम गर्भेपछि ।

सक बढा कन गन ननए एक साताकामा त आजिका
 सूचना-सञ्चारको युगमा भार्नपर्ने हुन्छ । साथै
 पुराणहरूमै लेखिएअनुसार पनि नेता, कवि, कलाकार
 आदिले किरियाकर्म गर्नु पर्दैन भन्ने मान्यताअनुसार
 समय नहुनेले नगर्दा पनि हुन्छ । मुख्य कुरा बाँचुन्जेल
 राप्रो गर्ने, मेरेपछि सश्रद्धा सम्फना गर्ने, सपना साकार
 पार्ने/गर्नेतिर लाग्ने गर्नुपर्छ ।

२७) हामी रास्तो भएर, रास्तो गरेर, नरम र विनम्र
भएर अरुलाई हामा कुरा- संस्कार-संस्कृति अवलम्बन
गर्नीतिर आकर्षित गर्नुपर्छ । कसैको आस्थामाथि हामीले
पनि धावा बोल्यु हुन्न र अरुले पनि हामीमाथि । तर
आमूल परिवर्तनकारी आन्दोलन र युद्धमा कहिलेकर्हा
त धावा बोल्युपर्ने पनि हुनसक्छ भन्ने कुरालाई भने

बिर्सनु वा निषेध गर्नुचाहिँ हुँदैन ।

२८) पुरानो संस्कृति छोड्दै जाँदा नयाँ संस्कृति निर्माण हुँदै जान्छ । तर पनि एउटा सचेत, योजनाबद्ध, सङ्गठित र अभियानात्मक प्रयासले पुरानो संस्कृति छोड्ने, नयाँ संस्कृति निर्माण गर्ने कुरालाई तीव्रता र पूर्णता दिने हुनाले _____ ... बाँकी ७ पृष्ठमा

पार्टी एकता घोषणा कार्यक्रम भव्य...

नयाँ जनवादी क्रान्तिकारी आमकार्यक्रम, वैयक्तिक समाजवादको आधारस्तुत कार्यक्रम, क्रान्तिकारी प्रयोगको अनिवार्य भूमिका, जनवादी केन्द्रीयताको सङ्गठन सञ्चालन पद्धति, वर्तमान राज्यसत्ता तथा संसदीय व्यवस्थाको अन्त्य, उँचीजावादी अधिनायकत्वका विश्वास सर्वहारा अधिनायकत्व, सर्वहारा अन्तर्राष्ट्रियतावाद, आत्मनिर्णयको अधिकारसहित उत्पीडित राष्ट्रियता तथा क्षेत्रको स्वशासन, महान् जनयुद्धको ऐतिहासिक भूमिका र महान् सर्वहारा सांस्कृतिक क्रान्ति हाप्रो एकताका आधारहरू हन्।

तत्कालका लागि नेकपा (बहुमत) र नेकपा (बहुमत) र नेकपा (बहुमत) र नेकपा (मशाल) सहित क्रान्तिकारी पार्टी, समूह र व्यक्तित्वहरूसँग एकता र क्रान्तिकारी धूमीकरणका लागि पहल झटकेको संयुक्त वर्तव्यमा उल्लेख छ। पार्टी एकता र क्रान्तिकारी धूमीकरणका लागि आवान गर्दै र एकताको महत्वाद्य गराउदै वर्तव्यमा भनिएको छ, 'यो एकता प्रक्रियामा नेपाली शोषित-उत्पीडित तथा संसारका श्रमजीवी तथा उत्पीडित जनताको धरूका एकत्रित आवश्यक छ भन्ने कुरामा हाप्रो विश्वस्त छौं। हामी सगर्व के जानकारी गराउँछौं भने आउदै नववर्षको मजदुर दिवसमा जनसभासहित पार्टी एकताको घोषणा गर्नेछौं। त्यसकारण नेपालका विभिन्न क्रान्तिकारी पार्टी, समूह, व्यक्तिहरू र संसदीय संशोधनवादी भ्रमा रहनुभएका क्रान्तिकारी कम्प्युनिस्टहरूलाई एकताको यो महान् प्रक्रियामा सामेल हुन पनि हार्दिक आद्वान गर्दैछौं।'

नेपालको कम्प्युनिस्ट आन्दोलन निरन्तर दुर्ट, फुट र विभाजनको सिकार बनिरहेको समयमा नेकपा (बहुमत) र नेकपा क्रान्तिकारी माओवादीबीच हुने एकताले क्रान्तिलाई निकट त्याएको विषयमा छलफल र बहसहरू भझरेका छन्। श्रमिक-उत्पीडित वर्गको आन्दोलन दबाएर प्रतिक्रियावादी सत्ता टिकाइराख प्रतिक्रियावादी वग्रका बीचमा एकता, गठबन्धन र मोर्चाहरू बनिरहेको र मार्क्सवादको भ्रष्टीकरण गर्दै दलाल उँचीवादमा पतीत भझरेका संसदीय संशोधनवादीहरूका बीचमा पनि विभिन्न बहानामा एकता र मोर्चाहरू निर्माण भझरेको सन्दर्भमा मालेमावादी क्रान्तिकारीहरूबीच भएको यो एकताले वर्गदुस्मनहरूको सेवा गर्दै क्रान्ति र मुक्तिलाई असम्भव देखे अवसरावादीहरूको षड्यन्त्र, योजना र भ्रमलाई पूर्ण रूपमा चिर्दै क्रान्ति अघि बढाउन अपेक्षा गरिएको छ।

जनप्रतिनिधि र मन्त्रीको ....

पार्टी सचिवालय सदस्य तथा अखिल (क्रान्तिकारी) का प्रायकसन इन्चार्ज पूर्णबाहुदूर सिंह 'समरजड' अतिथिका रूपमा उपरिथत थिए। पार्टी संयोजक कञ्चन, कार्यालय सदस्य दीपक र सचिवालय सदस्य समरजडगाले विद्यार्थी आन्दोलनको महत्व, दिशा र कार्यभारका बारेमा प्रशिक्षणात्मक मन्तव्य राखेका थिए।

सङ्गठनको महासचिव रूपा बुढामगरले बैठकले आगामी शैक्षिक सङ्घर्ष र सङ्गठन सम्बन्धमा विभिन्न निर्णय गरेको जानकारी दिइन्।

बैठकले सङ्गठनको केन्द्रीय सचिवको जिम्मेवारी दीपक बिष्ट र कोषाध्यक्षको जिम्मेवारी सुरेन्द्र बस्तेलाई दिने निर्णय गरेको जानाइएको छ।

बैठकले सङ्गठनका केन्द्रीय कार्यालय सदस्यमा नवीन खडका, डीबी शाही, गोविन्द बिष्ट, सुरेन्द्र धानुक, रमेश सुनार, प्रेमप्रशान्त बोहरा, विकल्प खत्री, हरि बिष्ट र निराजन किराँतीलाई चयन गरेको छ।

बैठकले सङ्गठनका केन्द्रीय कार्यालय सदस्यमा नवीन खडका, डीबी शाही, गोविन्द बिष्ट, सुरेन्द्र धानुक, रमेश सुनार, प्रेमप्रशान्त बोहरा, विकल्प खत्री, हरि बिष्ट र निराजन किराँतीलाई चयन गरेको छ।

बैठकले सङ्गठनका तर्फाबाट स्वतन्त्र विद्यार्थी युनियन २०७९ मा सहभागी भएर विजयी भएकाहरूलाई अभिनन्दन गरेको थिए।

प्रदेश सरकारलाई क्रान्तिकारी ...

ज्ञापनपत्र पेस गरेका हुन्।

श्रम ऐन २०७४ मा भएका श्रमिकविरोधी प्रावधानहरू खारेज गर्नुपर्ने, श्रमिकको तलब बुद्धिलाग्यत ज्यालादारी प्रथालाई घट्टा अवधिमा लानुपर्ने, मजदुरहरूको लागि छुट्टै अस्पतालको व्यवस्था गरी आश्रित परिवारको सदस्यलाई निःशुल्क स्वास्थ्य उपचार हुनुपर्ने, बन्द रहेका उद्योग, कलकारखाना युन: सञ्चालनमा ल्याउनुपर्ने, प्रत्येक पालिकामा कर्तीमा एउटा उद्योग सञ्चालन गर्नुपर्ने, नेपालको श्रम शक्तिलाई स्वदेशमै सुनिश्चित गरिनुपर्नेलाग्यत माग राखी ज्ञापनपत्र बुझाइएको हो। मागपत्र बुझ्दै प्रदेशका मुख्यमन्त्री र सभामुख्यले उक्त मागलाई कार्यान्वयन गर्न भूमिका निर्वाह गर्न बताएका थिए।

ज्ञापनपत्र बुझाउने कार्यक्रममा नेपाल कम्प्युनिस्ट पार्टी (बहुमत) नवाँ महादिवेशन आयोजक समितिका

मिटेशक: गुणराज लाहानी, प्रबृद्ध मिटेशक: श्रीमप्रसाद श्रेष्ठ, व्यवस्थापक: भ्रनक श्रेष्ठ, डिजाइन: अग्निराज पौडेल, प्रकाशक: रातोखबर प्रकाशन गृह पा.लि, कार्यालय: बागबजार, काठमाडौँ, email: ratokhabar@gmail.com, website: www.ratokhabar.com, मुद्रण: सुजल अफसेट प्रेस, बागबजार, काठमाडौँ

सदस्य तथा सुनसरी-मोरड इन्चार्ज नरेश शर्मा, पार्टीको मोरड जिल्ला संयोजक सिर्जन शर्मा, महासङ्घधारको प्रदेश समन्वय समितिका इन्चार्ज एवम अखिल नेपाल क्रान्तिकारी औद्योगिक मजदुर सङ्घधारका केन्द्रीय अध्यक्ष बीएस पौडेल, सुनसरी जिल्लाको सदस्य जीवन कहेलसहित उपस्थित थिए।

युवा जनस्वयम्भेवक नेपाल....

भट्टको प्रमुख अतिथिमा कांप्रेको बनेपामा सम्पन्न भएको हो।

नेकपा (बहुमत) कांप्रेका संयोजक कृष्ण सेवा, नेकपा (बहुमत) इलाम-भापा इन्चार्ज तथा नवाँ महादिवेशन आयोजक समितिका सदस्य सागर मैनाली, तामाङ मुक्ति मोर्चाकी अध्यक्ष तथा पार्टी नवाँ महादिवेशन आयोजक समितिकी सदस्य सुन्ताली थोकर, अखिल नेपाल महिला सङ्घधारका उपाध्यक्ष तथा पार्टी केन्द्रीय सल्लाहकार पवित्रा फूयाल भेलाका विशिष्ट अतिथि थिए। भेलामा सुवा जनस्वयम्भेवक नेपाल पूर्वी बागमती ब्युरो इन्चार्ज अजय श्रेष्ठ अतिथि कर्तव्यमा सहभागी थिए।

प्रमुख अतिथि भट्टले युवाहरूले बानेश्वरको चोकमा दलाल, भ्रष्ट, राष्ट्रधारी र माफिकाहरूलाई एकत्राको छ भन्ने कुरामा हाप्रो एकत्राको छ।

पार्टी जिल्ला संयोजक सेवाले नेकपा (बहुमत) निकट युवा जनस्वयम्भेवक नेपाल तरुण दल, युवा सङ्घ, वर्षीसीरेलजस्तो भ्रष्ट, राष्ट्रधाराको नितियाद र पार्टीको पिलालगु नमै छुट्टै किसिमको धातुवाट निर्मित जनस्वयम्भेवक बन्नुपर्ने धारणा राख्ये।

भेलामा युवाका जिल्ला समिति सदस्य तथा मण्डनदेवउपर नगरका संयोजक सुमन राईहरू निकट युवाहरू निर्माण अन्तर्राष्ट्रिय र असम्भव निर्माण अवश्यक छ।

नेपालको कम्प्युनिस्ट आन्दोलन निरन्तर दुर्ट, फुट र विभाजनको सिकार बनिरहेको समयमा नेकपा (बहुमत) र नेकपा क्रान्तिकारी माओवादीबीच हुने एकताले क्रान्तिलाई निकट त्याएको विषयमा छलफल र बहसहरू भझरेका छन्। श्रमिक-उत्पीडित वर्गको आन्दोलन दबाएर प्रतिक्रियावादी सत्ता टिकाइराख प्रतिक्रियावादी वग्रका बीचमा एकता, गठबन्धन र मोर्चाहरू बनिरहेको र मार्क्सवादको भ्रष्टीकरण गर्दै दलाल उँचीवादमा पतीत भझरेका संसदीय संशोधनवादीहरूका बीचमा पनि विभिन्न बहानामा एकता र मोर्चाहरू निर्माण भझरेको सन्दर्भमा मालेमावादी क्रान्तिकारीहरूबीच भएको यो एकताले वर्गदुस्मनहरूको सेवा गर्दै क्रान्ति र मुक्तिलाई असम्भव देखे अवसरावादीहरूको षड्यन्त्र, योजना र भ्रमलाई पूर्ण रूपमा चिर्दै क्रान्ति अघि बढाउन अपेक्षा गरिएको छ।

नेपालको कम्प्युनिस्ट आन्दोलन निरन्तर दुर्ट, फुट र विभाजनको सिकार बनिरहेको समयमा नेकपा (बहुमत) र नेकपा क्रान्तिकारी माओवादीबीच हुने एकताले क्रान्तिलाई निकट त्याएको विषयमा छलफल र बहसहरू भझरेका छन्। श्रमिक-उत्पीडित वर्गको आन्दोलन दबाएर प्रतिक्रियावादी सत्ता टिकाइराख प्रतिक्रियावादी वग्रका बीचमा एकता, गठबन्धन र मोर्चाहरू बनिरहेको र मार्क्सवादको भ्रष्टीकरण गर्दै दलाल उँचीवादमा पतीत भझरेका संसदीय संशोधनवादीहरूका बीचमा पनि विभिन्न बहानामा एकता र मोर्चाहरू निर्माण भझरेको सन्दर्भमा मालेमावादी क्रान्तिकारीहरूबीच भएको यो एकताले वर्गदुस्मनहरूको सेवा गर्दै क्रान्ति र मुक्तिलाई असम्भव देखे अवसरावादीहरूको षड्यन्त्र, योजना र भ्रमलाई पूर्ण रूपमा चिर्दै क्रान्ति अघि बढाउन अपेक्षा गरिएको छ।

नेपालको कम्प्युनिस्ट आन्दोलन निरन्तर दुर्ट, फुट र विभाजनको सिकार बनिरहेको समयमा नेकपा (बहुमत) र नेकपा क्रान्तिकारी माओवादीबीच हुने एकताले क्रान्तिलाई निकट त्याएको विषयमा छलफल र बहसहरू भझरेका छन्। श्रमिक-उत्पीडित वर्गको आन्दोलन दबाएर प्रतिक्रियावादी सत्ता टिकाइराख प्रतिक्रियावादी वग्रका बीचमा एकता, गठबन्धन र मोर्चाहरू बनिरहेको र मार्क्सवादको भ